

CREDA MAGAZINE 2016

TARRAGONA I TERRES DE L'EBRE

Vol. 2

SUMARI

- * **Sortida al Refugi antiaeri de Tortosa:** Articles d'Albert Ramia, Clara Macaya, Jonathan Chamon , Paulina Garcia, Janira Torija i Núria EscudéPàgines 3, 4 i 5
- * **Sortida al museu de Gaudí a Reus:** Articles de:
 - * Jeni Vancells, Guiliam Jacome.i Manel VancellsPàgina 6
 - * Nora Aboualla, Fàtima Salouji.....Pàgina 7
- * **Colònies a Flix:**
 - Articles d'Andrea Toma i Dèlia Burlacu.....Pàgina 8
 - Mohammed Benouda i Remei Garcia.....Pàgina 9
- * **Article de la Sara Tahtah**Pàgina 10
- * **Sara guanyadora dels Jocs Florals**.....Pàgina 11
- * **I per acabar** Pàgina 12

VISITA A TORTOSA

El dimecres 4 de Novembre vam anar tots els alumnes amb implant o audiòfon i els logopedes a Tortosa amb tren.

Jo ja coneixia aquest lloc perquè la meua mare va néixer allà i hem anat a visitar l'avia, a la fira, a veure coses.

Per Tortosa passa el riu Ebre i la gent necessita ponts, com el pont roig i el pont de l'estat. Hi ha un parc molt bonic i gran amb arbres i un edifici on guarden els gegants totes les coses per les festes: nanos, cucaferes, cavallets, l'àguila.

Es una ciutat amb restes medievals: el castell, la muralla i la catedral. Hi ha 20 refugis antiaeris on la gent es protegia de les bombes durant la guerra. Vam visitar el refugi n4. Ens vam ensenyar com era per dintre, i ens van demostrar com la gent es sentia allà dins, malament i espantada. Hi ha passadissos subterranis, coves, camins, escales i una petita finestra. La entrada era corba perquè les bombes no entressin.

Després l'ajuntament el va utilitzar com magatzem. Va haver un senyor que després de la guerra van plantar xampinyons. Més tard vam anar a passejar per Tortosa fent fotos, també vam anar al parc a dinar i vam pogué jugar.

M'ho vaig passar molt bé, em va agradar tot, el refugi és xulo i al parc vaig poder passejar i jugar!!!!Crec que vull repetir alguna sortida.

De la Guerra Espanyola no sé res però sé la guerra alemana Nazi: volien matar als jueus volien que sol hi hagués una raça i una religió.

Les guerres passen quan un grup vol tindre més poder que els altres, més riqueses o vol impulsar la seva raça o la seva religió o la seva política. Se podrien evitar si la venda d'armes estès prohibida.

Albert Ramia.

Tortosa és la capital de la comarca del Baix Ebre, per ella passa el riu Ebre. La ciutat té dos ponts: "El pont Roig o del ferrocarril" i "el pont de l'estat".

Va ser una ciutat molt atacada en la època de la guerra civil ja que a prop de l'Ebre van haver-hi moltes batalles. Té uns 34.000 habitants, comparat amb Reus que té més de 100.000 habitants, així que Tortosa és una tercera part de Reus.

Ens hem tornat a trobar de nou un grup d'alumnes sords d'instituts de la província de Tarragona i les comarques de l'Ebre, amb els seus logopedes. A mi em feia il·lusió anar-hi i tornar a veure'ls encara que em preocupava faltar a la classe pel fet de no saber els deures i haver de demanar els apunts.

Hem anat a visitar un dels 20 refugis antiaeris de Tortosa: el número 4, que està construït sota de la muntanyeta del Garrofer que protegeix de la bomba. Allí ens van explicar que va passar durant la guerra. Vam sentir el simulacre d'un bombardeig com els que hi havia durant la guerra, des de dins del refugi, com cridava la gent, l'alarma que avisava de què venien avions a llançar bombes. Ens van ensenyar una fotocopia d'un diari d'aquella època i un video dels bombardejos. Em va semblar molt interessant!

Després vam anar a visitar alguns punts principals de la ciutat, entre ells el pont Roig per on hi vam passejar.

En acabar les visites vam anar a dinar al parc Teodor González on hi ha exposat el seu seguici festiu: Els gegants, els nanos, els cavallets, el bou, l'àliga i les cucaferes dins la llotja. I vam estar parlant una estona mentre dinàvem. Va ser molt xulo!!!!

Vam anar i vam tornar amb el tren. Normalment no agafo el tren, però les poques vegades que hi vaig m'agrada molt, perquè és diferent del cotxe.

Ernest Hemingway va fer de periodista a Tortosa durant la guerra civil espanyola ja que va estar seguint la batalla de l'Ebre. Ja que era escriptor va escriure una novel·la sobre la guerra Civil espanyola.

Clara Macaya

Què he après de la guerra civil...?

He après que la guerra civil va començar al 1936 i va acabar al 1939. També he après que els avions que van tirar bombes a Tortosa eren Savoia-marcehetti SM 81 pipistrello que en català vol dir: rat penat i es deien així perquè atacaven per la nit.

Hitler i Mussolini van ajudar a Franco a guanyar la guerra.

He vist un documental de la guerra de Síria i tenim sort de viure a Espanya perquè altres països estan en guerra i la gent pateix molt.

El dia 4 de novembre vam anar al refugi antiaeri de Tortosa i vam veure que hi havia una finestra per respirar i també i havia molts passadissos per a que la gent se refugiés dels bombardeigs.

Quan vam acabar la guerra, un home tortosí que treballava al mercat va utilitzar el refugi antiaeri per fer xampinyons i guanyar-se la vida ja que el refugi és un lloc fosc i humit.

Jonathan Chamon

EL REFUGI DE TORTOSA

refugi és un lloc on es poden protegir les persones. A la guerra hi havia refugis antiaeris per protegir-se de les bombes. A Tortosa nosaltres vam veure un refugi,. Una noia que es diu Maite, ens va explicar el que hi havia i moltes curiositats.

El que més ens va impactar a la Teresa i a mi, va ser quan vam escoltar una audició on la gent plorava, cridava, i parlava atemorida mentre les bombes queien. A més, les bombetes petites s'apagaven perquè fallaven les llums i això encara feia més por perquè ens imaginàvem que estàvem a la guerra.

L'altra cosa que ens va cridar l'atenció és com estava fet el refugi. Les persones que tenien diners van donar diners a l'ajuntament per construir-lo, i la gent que no tenia diners treballaven construint el refugi.

El refugi estava fet de terra i de pedra. Nosaltres vam tocar la paret i s'estava desfent, per això si ve una bomba se destruiria la paret. Per altra banda, a Tortosa hi ha un monument al riu que es diu "Monument als caiguts" i va fer-se per recordar a les persones que van morir a la guerra.

Per acabar, ens va semblar molt interessant l'explicació de la guia i vaig aprendre moltes coses de la guerra civil espanyola.

Paulina Garcia i Teresa Allepuz

El dia 4 de novembre, vam anar a Tortosa i vam fer una activitat per grups, primer buscàvem llocs per fer fotos de monuments, cases, esglésies etc...

Després a les 12.45h vam anar a visitar el refugi. Un refugi antiaeri es una obra, esta realitzada a sota terra. Serveix per salvar-se la gent quan hi hagi bombardejos durant una guerra. A dins no es pot fer foc perquè quan hi hagi fum s'ofeguen. Hi ha portes corbes a la entrada, perquè les bombes no poguessin entrar.

El meu grup era amb la Núria, la Paulina, la Paula, L' Alina, la Lidia C i jo. Quan vam entrar la guia ens va explicar lo que hi havia abans de la guerra dels monuments, cases, esglésies, etc... A la paret hi ha firma, noms i data que van escriure els que van amagar o els que van entrar després. La gent jove buscava un lloc amagat, per fer sexe, fumar, beure alcohol i encendre foc...

També ens va ficar una gravació i la gent s'ho passava malament quan bombardejava. Em va agradar lo de la gravació, perquè em vaig espantar per també feia una miqueta de gràcia perquè sabia que era mentira. Ens va ensenyar unes instruccions per salvar-se. Al final un home va aprofitar el refugi per plantar xampinyons.

Després de la visita, vam anar a un parc per dinar. Més tard vam cantar, ballar, vam dir secrets... guay. Després quan vaig veure a la Paula, al Mohammed i a mes nens jugant a amagar-se, vaig anar jo a jugar amb ells. Vam descansar i la Carme que havia portat una bossa plena de llaminadures i els va repartir: vam menjar una xuxe picant.

Al tren vam fer un escàndol, amb els segurates, un estava bo. Després hi havien tres nois guapos, quan el tren va parar a Port Aventura i ens vam ficar com a boges, perquè ens va saludar. Quan vam arribar a Tarragona ens vam acomiadar.

Em feia il·lusió la trobada per veure a les amigues. Tinc ganes d'anar a més excursions i a les colònies amb la meva logope-da, per divertir-nos juntes un altre cop.

Janira Torija

En la primera excursió d'aquest any, hem visitat la ciutat de Tortosa, que té algunes restes de la guerra civil, com per exemple, 20 refugis, restes de metralla en alguns edificis, persones que van sobreviure a la guerra i han explicat el que va passar...

Pel mig de Tortosa passa l'Ebre, té uns quants ponts, com 'Lo pont roig' i 'El pont del ferrocarril'. És la capital de la comarca del Baix Ebre. Vam anar per visitar un refugi antiaeri.

Vam fer grups petits i vam caminar primer, tombant per Tortosa, fent fotos, divertint-nos,... Quan visitàvem la ciutat va ser com veure dos ciutats alhora, la antiga i la d'ara.

Al cap de 2h vam entrar al refugi: és estret, està ben cuidat amb imatges i electricitat. Està sota una muntanya i tenia tres portes, però va caure una paret on havia una porta i ara en queden dues. Hi ha una finestra que deixa passar l'aire però no les bombes, perquè hi havia dos murs separats però a prop. A les parets hi ha noms de persones de la guerra i de després.

Mai havia entrat en un refugi, em va agradar i a la vegada tenia una mica de por per la foscor.

En acabar la visita guiada, vam anar a dinar a un parc i ens vam divertir tots els companys, fent fotos i menjant llaminadures. Va ser interessant i divertit.

Sobre la guerra: Va ser una època molt dura per tothom, que va durar 3 anys i 8 mesos. Lluitaven els nacionals (els militars i Franco) i els republicans ('los rojos'), per la república del president. Als nacionals els va ajudar Alemanya, Itàlia; i als republicans, Rússia i les brigades internacionals

Van guanyar els nacionals i quan va acabar la guerra, van matar a molts dels republicans que quedaven, excepte els que van aconseguir fugir cap a França.

La guerra és un fet que no m'agrada gens. Les causes més importants són: el poder, la religió, la raça i els diners (qui té més diners o qui guanya més diners).

La solució podria ser crear lleis o pactes on tothom estigui d'acord en crear límits a les armes pensades per les guerres.

Núria Escudé.

EXCURSIÓ ANTONI GAUDI

El dia 2 de març a les 9:00 h la meva mare i la logopeda van quedar a l'estació de trens de Reus per fer la sortida del segon trimestre. Vam quedar a l'estació perquè els altres nens i nenes venien amb tren fins a Reus. Quan ja estàvem tots vam anar fins a la Plaça Mercadal a esperar als que faltaven mentre nosaltres esmozàvem. Quan havien arribat els altres vam anar a descobrir i aprendre més coses sobre la vida d'Antoni Gaudí, un bon arquitecte de Reus.

Jeni Vancells (1r d'ESO)

El dia 2 de març, els companys i jo vam quedar a l'estació de tren i vam pujar al tren per anar a Tarragona. Tothom va jugar a les cartes de "UNO". Primer vaig perdre però després vaig guanyar. Nosaltres vam esperar el tren de Reus perquè anàvem a Reus a veure el centre de Gaudí.

A les 10h del matí, tothom va entrar el centre de Gaudí a la plaça del Mercadal a Reus. Jo vaig estar amb Sara, Paula i Alina. Primer, nosaltres vam mirar les obres i les exposicions de Gaudí, vam mirar les preguntes, vam llegir la informació sobre les obres de Gaudí i vam respondre a les preguntes. Després, els companys, les logopedes i jo vam anar al parc de Reus per a dinar perquè tots teníem gana. Finalment, nosaltres vam caminar fins a l'estació del tren de Reus per anar a Tortosa, em vaig acomiadar dels companys del CREDA.

A la propera sortida m'agradaria anar a Port Aventura perquè jo vull passar-ho bé i divertir-me amb els companys del CREDA.

Guilliam Jacome (3r ESO)

VISITA AL CENTRE GAUDÍ DE REUS

El dimecres 2 de març, va ser la segona sortida del CREDA, on ens vam trobar tots els companys de l'ESO. Per començar ens vam trobar tots a l'estació de trens de Reus i quan ja érem tots allí ens vam dirigir caminant a la Plaça de Mercadal, on vam decidir esmorzar. Fins que comencés l'activitat del Gaudí Centre.

Abans d'entrar, l'Emili ens va dividir en grups, per realitzar l'activitat preparada. A continuació, al entrar, vam veure un vídeo amb el qual es mostrava la vida de l'arquitecte. Seguidament ens van donar una enquesta i un llibre que ens ajudava a respondre les preguntes. Aquesta activitat em va semblar molt divertida, ja que vaig aprendre on va viure, on va estudiar i les notes que treia l'arquitecte més famós de Catalunya.

Després d'aquesta sorpresa, vam anar a dinar al mateix parc, on vaig poder xerrar una bona estona amb els meus companys fins que em va vindre a buscar la mama. En veure que marxava, els meus companys i jo ens vam acomiadar i ens vam dir: Fins a la propera sortida!

Manel Vancells (3rESO)

El dia de març vam anar tots els logopedes i els alumnes a Reus d'excursió, perquè volíem visitar les exposicions que va fer Gaudí. Vam anar a l'estació de Tortosa per agafar el tren que anava cap a Tarragona, i de Tarragona vam anar cap a Reus.

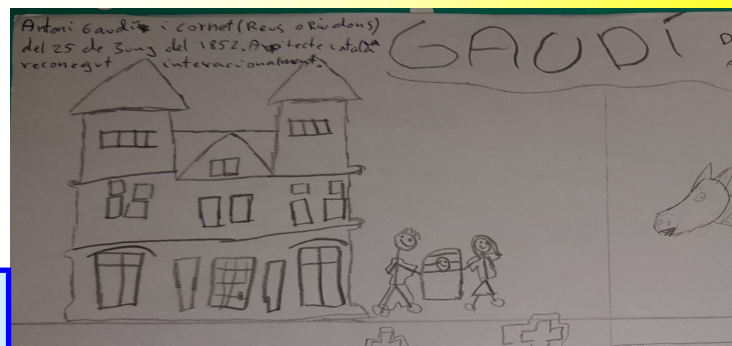
Llavors vam anar a un parc a esmorzar. Després, vam anar a una planta baixa on vam deixar les nostres jaquetes i motxilles. A continuació, la guia ens va donar llibretes per a cada grup, perquè haví-

em de fer activitats relacionades amb Gaudí. Quan vam acabar les activitats, vam anar a veure un vídeo sobre Gaudí.

Ha sigut un dia molt divertit. El que més em va agradar va ser el vídeo que vam mirar sobre Gaudí, i el que menys em va agradar va ser l'activitat perquè em costava un mica buscar les respostes.

Nora Aboualla

Bartosz 2on ESO

El passat 2 de març, la meva logopeda, els meus companys de Tarragona i jo vam anar amb el tren fins a Reus. Allà em vaig trobar els meus amics i alguns companys que no coneixia. Jo estava contenta perquè feia temps que no els veia. Una estona després l'Emili ens va cridar per fer una foto del grup. Llavors vam entrar a dins del Museu Gaudí i la monitora ens va explicar l'activitat que vam fer. Consistia en respondre moltes preguntes observant totes les informacions (textos, fotos, escultures...). De sobte vam descobrir una càmera molt espe-

cial que estava al segon pis i ens vam fer unes fotos molt divertides. Aleshores vam sortir del museu i vam anar caminant cap al parc, però pel camí vam veure la casa on vivia Gaudí quan era petit i també una estàtua. Al migdia vam arribar al parc, vam dinar tots junts i vam jugar una estona. A les tres vam anar al tren per tornar a casa. Sempre recordaré les excursions del CREDA perquè ho passo molt bé amb els meus amics!

Fàtima Salouji

QUINES COLÒNIES MÉS DIVERTIDES!!!!

El dia 2 i 3 de maig de 2016, els companys/es i jo vam anar de colònies a Flix amb l' autobús. Vam estar 2 dies a l'alberg de Flix. Quan vam arribar a Flix, vam baixar a l'estació de l'autobús de Flix. A la parada hi havia dos dones que es deien Cristina i Marta i estaven esperant-nos. Vam agafar les maletes i vam passar al casal de joves de Flix. Allí vam deixar les maletes i vam jugar al futbolí. Les 3 visites que vam veure eren: el pas de barca, el refugi i el molí d'oli. Primer, vam passejar fins al riu i vam pujar a la barca per passar al riu. Després vam anar al refugi. El refugi es va construir durant la Guerra Civil Espanyola (1936-1939) i allí vam mirar un vídeo del bombardeig de Flix que va llançar una bomba. Vam veure una bomba que hi havia al refugi.

En acabar, vam anar al molí d'oli i vam veure un vídeo que ens va parlar de com es fabrica l'oli. Després, vam descansar una estona en un casal de joves on vam esmorzar. Quan vam acabar d' esmorzar, vam agafar les maletes i vam tornar a l'estació d' autobusos perquè els meus companys i jo vam marxar a la Reserva Natural de Sebes. Vam observar les cigonyes amb el prismàtic. Quan vam acabar de veure les cigonyes amb el prismàtic, vaig rrelliscar per la terra de la muntanya. Però no em vaig fer mal. Després vam avançar fins al museu, on vam dinar. Vam passar a l' observatori, on vam observar els ocells. I per ultim, vam tornar a pujar a l'autobús per anar a l'alberg. Allí, hi havia una dona que va explicar les normes de l'alberg. Vam berenar el suc de pinya amb el coc. Vam anar fins al camp del futbol i vam fer un partit de futbol entre companys i logopedes. I el meu equip va guanyar el partit.

Dimarts, Fàtima i jo vam aixecar-nos a les 7 del matí per que volíem ser les primeres. Quan vam acabar d' esmorzar, vam jugar el ping-pong. Després a les 9:30 el meu grup i jo vam anar a veure com es feia l'anellament d'ocells. L'ultim, el meu grup i jo vam veure un vídeo de ocells i vam escoltar com sonen els ocells diferents. Més tard, vam fer un partit de basquet i vam perdre. Al final, vam avançar fins al casal de joves. Quan vam arribar al casal de joves, vam jugar al futbolí. Després a les 2:10 jo vaig acomiadar-me dels meus companys de CREDA perquè Mohamed, Delia, Guilliam i jo havíem de marxar a Tortosa. Ens ho vam passar genial. Han sigut unes colònies molt divertides!

Andrea Toma

Els dies 2 i 3 de maig vam anar de colònies a Flix.

El dilluns vam veure el passeig de barca el molí d' oli i el refugi. Després vam anar a l' alberg. Vam berenar un suc, vam jugar a futbol i a ping pong. A la nit vam sopar: sopa, pizza i iogurt. Després vam fer una festa i vam anar a dormir!

El dimarts vaig despertar a les 7:00. Vaig esmorzar llet amb Colacao i cereals. Després vam veure un vídeo de ocells i vam anar a mirar com volaven. També vam mirar el bec i les ales. Vam anar a jugar a basquet. Vam dinar macarrons, pollastre amb patates i una poma. Al final vam tornar a Flix i vam agafar l' autobús. A les 16:00 vam arribar a Tortosa.

Dèlia Burlacu

El dia 2 i 3 de maig vam anar de colònies a Flix. Jo m'ho vaig passar bé però vaig trobar a faltar a Moaad, a Isaac i a Ruben. Jo estava trist perquè era l'últim any del Creda.

A la nit vam fer una festa, tots van ballar però jo tenia vergonya.

Quan es va acabar la festa i els logopedes dormien, els amics de l'habitació vam jugar a cartes a l'UNO. A l'endemà tots teníem son.

A mi m'agradaria una setmana de colònies!

Mohammed Benouda

Durant les colònies dels dies 2 i 3 de maig; el dimarts a la tarda, vam anar a visitar el molí d'oli, el pas de barca i l'únic refugi antiaeri que es pot visitar de Flix.

La primera cosa que vam visitar, va ser el molí d'oli, ens van explicar com es fa l'oli a partir de les olives; les olives es trituren i llavors es posen en cofins ben apretats per tal de que l'oli caigui i després el colen i així queda l'oli net i ja el poden embotellar i vendre'l.

Seguidament vam anar al pas de barca, vam pujar a una barca formada per dos llaüts amb el qual podies creuar d'un costat a l'altre del riu o per si hi havia un poble i hi passava el riu pel mig; i el pas de barca de Flix encara el fan servir els pagesos per poder anar a les seves terres que estan a l'altre costat del riu Ebre.

I finalment vam visitar el refugi antiaeri, va servir per protegir-se de les bombes dels avions de la guerra civil; Flix va ser el tercer poble en ser bombardejat

Remei Garcia (2n d'ESO)

LA MEVA SORDESA

Us explicaré la meva història, ben diferent de la de molts companys de l'aula. Quan tenia 2 ó 3 anys no hi sentia bé. Un dia el meu pare em va cridar i jo no responia, cada cop menys. Els meus pares s'adonaven que alguna cosa no anava bé perquè tenia 3 anys i no parlava massa. Només deia 5 paraules. Més endavant, el meu pare em va acompanyar a Tarragona per fer-me una prova a l'oïda i ens va dir que quasi no hi sentia. Llavors ens van donar una adreça, que es deia CREDA on hi ha professors que ajuden els alumnes sords a parlar.

Primerament ens van aconsellar que calia posar un aparell a l'orella dreta. Un aparell senzill que semblava la solució definitiva. Però no va ser fàcil. Anava a l'escola i em costava molt a parlar ja que tenia un aparell només. Mig món, el de l'altra oïda, me'l perdia. Tot seguit quan vaig arribar a P-5 tenia una logopeda que em va ajudar moltíssim. Tot i això no era com els altres nens i nenes. Em calia repetir P5. Això ja no et fa ben bé com els altres petits de l'aula.

Jo pensava que era l'única persona sorda. I a mesura que anava creixent pensava: "per què a mi?" "per què no sóc com els altres?"

Fins que vaig arribar a 5è de primària. Vam en viar una sol·licitud de visita a l'hospital Sant Joan de Déu (Barcelona). El dia 11 novembre de 2012 jo i el meu pare vam anar a l'hospital, vam seure a la sala d'espera i em van cridar el meu nom, vam conèixer la doctora i van fer proves. Moltes proves. Vam esperar 1 any i per sorpresa em van trucar i em van dir que m'operaven.

El dia 16 de febrer del 2012 em van operar. Me'n recordo que de matinada vam anar cap a l'hospital, vam arribar a la sala d'espera. A l'hospital es veuen nens en pijama amb diferents malalties o problemes. No és com un parc ni com una festa de nens. Però curiosament també s'hi veuen colors, dibuixos i rialles. Els metges i les infermeres que hi treballen molt sovint intenten fer-te oblidar on ets amb una bona rialla i un tracte amable.. Vam esperar una bona estona i estava molt nerviosa. Un d'aquells dies de la teva vida que mai oblides. Mai.

A les 9 del matí em va cridar una infermera. Ella caminava de pressa i nosaltres anàvem perseguint la infermera. Ella ho feia cada dia. Nosaltres no. Vam pujar a l'ascensor i notava el batec del cor ràpid, molt ràpid.

I va arribar el moment d'aquella frase: "No tinguis por, tot sortirà bé".

Els meus pares, vençuts per l'emoció ploraven. Segur que no volien, però ploraven. I jo tenia por, encara que la infermera m'havia dit que no en tingués.

El quiròfan. Una sala gran. Uns llums. Molta gent. Un líquid que entra i diferents veus que sents lluny i a poc a poc els ulls se't tanquen.

Vaig obrir els ulls. Tenia fred. Sentia que havia dormit molt, em sentia molt dèbil. Vam arribar la sala i vaig veure els meus pares que em deien:

- Sara, estàs bé? Sara...

I jo no contestava.

La meva mare m'explica que vaig dormir tota la nit. Ho sap perquè ella no va dormir ni un minut. Van trucar els amics i la família. Tots preguntaven per mi. L'endemà vam tornar cap a casa. El dia 20 de març de 2012 és un dia que mai oblidaré. Em van connectar a una nova vida. Cada mes anava al Barcelona a canviar el programa del meu implant. Visites i tot a poc a poc.

Vaig arribar a l'institut, era totalment diferent. A primària no vaig poder aprendre massa. Portava molt retard. En canvi, a l'institut vaig aprendre moltes coses gràcies als professors que em van ajudar molt.

Vaig fer grans passos. Encara els faig. Gràcies a la meua logopeda vaig fer una excursió on vaig conèixer altres nois i noies amb sordesa. No era única. Altres tenien el meu problema. Però a l'institutestic amb tothom. Els meus companys em van acceptar com sóc. Sóc una més del grup. Sóc la Sara de tercer A. I prou.

Vaig viure una etapa molt dura i complicada. Una persona que té una disminució, una enfermetat o una discapacitat és com les altres, una persona i potser posem massa etiquetes.

Ara tinc un món davant meu ple de sons amb sentit per a poder-lo gaudir.

Sara Tahtah

**Els/les logopedes del CREDA et donem
l'enhorabona pel premi**

SARA GUANYADORA DELS JOCS FLORALS

SARA TAHTAH VA REBRE EL PREMI DELS JOCS FLORALS CATEGORIA EDUCACIÓ ESPECIAL A TARRAGONA A MANS DE L'INSPECTOR SR. RAFAEL MUÑOZ I LA DIRECTORA DE SERVEIS TERRITORIALS SRA. SILVIA RODES. DIES MES TARD ES VA PROCLAMAR GUANYADORA DELS JOCS FLORALS A NIVELL DE TOTA CATALUNYA Y NO VA PODER ANAR A RECOLLIR EL PREMI A BARCELONA.

I PER ACABAR...

T'ATREVEIXES AMB UNA SOPA DE LLETRES?

A	T	O	R	T	O	S	A	F	L	A	C	E
A	F	G	M	I	R	E	U	A	G	A	M	B
F	M	N	O	R	P	G	I	G	A	U	D	Í
L	F	L	I	M	E	I	U	A	N	E	R	R
I	S	D	R	T	N	F	M	R	E	N	M	E
X	M	G	O	I	G	S	U	F	S	M	O	U
O	C	I	G	O	N	Y	A	G	E	S	N	S
M	E	A	N	D	R	E	C	M	I	N	E	R

PARAULES A TROBAR: TORTOSA, FLIX, GAUDÍ, MEANDRE, REUS, CIGONYA, REFUGI